

ZPRAVODAJ

Okresního výboru KSČM VYŠKOV

Pro potřeby základních organizací KSČM okresu Vyškov

Leden/2017

Vážení čtenáři, milé čtenářky,

vkročili jsme do nového roku, na jehož konci stojí číslo 7. To obvykle bývá označováno jako číslo naděje a štěstí. Já Vám přeji nejen naději a štěstí, ale hlavně zdraví a splnění Vašich snů. Z politického hlediska nebude rok 2017 o nic jednodušší než ten předchozí. Do nového roku jsme ovšem vstoupili nabití energií, kterou budeme chtít dosáhnout co největších úspěchů ve prospěch občanů a po mnoha letech získání mandátu pro poslance KSČM z Vyškova. Podzimním volbám však bude ještě předcházet celá řada akcí a setkání. První hned v měsíci lednu, kdy se ve vyškovském Besedním domě v sobotu 14.1. od 15 hodin uskuteční tradiční dětský karneval organizovaný OV KSČM Vyškov a Levicovým klubem žen. V pátek 3. března pak na stejném místě oslavíme Mezinárodní den žen. A v prvním pololetí nebudou chybět ani májové oslavy. Čeká nás ale též spousta politické práce – mimo běžných zasedání VV OV, OV, porad předsedů, jednání vyšších stranických orgánů – nás mimořádně 11. února čeká také okresní konference, která bude mít za úkol zvolit pořadí kandidátů pro volby do Poslanecké sněmovny za okres Vyškov, ale též určit strategii a program pro tyto volby. Na tu naváže 11. března konference krajská. Nezapomínáme ani na komunální úroveň, a proto se uskuteční 21. března též aktiv zastupitelů za KSČM ve městech a obcích, kterých je na okrese téměř 50. Jak vidíte, čeká nás spousta práce, ale společnými silami ji jistě zvládneme. Ještě jednou všem přeji, abyste se v celém roce 2017 cítili jako ryba ve vodě!

Filip Zachariaš, předseda OV KSČM Vyškov

CO NÁS ČEKÁ V I. POLOLETÍ ROKU 2017:

Sobota 14. ledna od 15 hod., Besední dům Vyškov: Dětský karneval

Sobota 11. února od 10 hod., OV KSČM Vyškov: Okresní konference KSČM

Pátek 3. března od 17. hod., Besední dům Vyškov: Oslava MDŽ

Úterý 21. března od 17 hod., OV KSČM Vyškov: Aktiv zastupitelů za KSČM

Pondělí 1. května od 10 hod., Smetanovy sady Vyškov: Oslava Svátku práce

Pondělí 8. května od 10 hod., Zlatý jelen: Oslava osvobození ČSR

(red)

JEDNÁNÍ OKRESNÍCH STRANICKÝCH ORGÁNŮ V I. POLOLETÍ ROKU 2017:

Okresní výbor: 12.1., 6.3., 24.4., 26.6.

Porady předsedů Slavkovsko: 10.1., 7.3., 25.4., 27.6.

Porady předsedů Vyškovsko + Bučovicko: 12.1., 9.3., 27.4., 29.6.

(red)

VĚTŠINU MAJETKU UŽ CÍRKVE SPOLKLÝ

Úřady většinu žádostí po čtyřech letech od přijetí zákona o majetkovém vyrovnání státu s církvemi už projednaly. Podle České biskupské konference jsou restituce v poslední pětině procesu vydávání.

V regionech zbývá podle žádostí církvím vydat 10-30 % pozemků. Jde jen o malé procento problematických žádostí. Ze 7619 výzev týkajících se vydání zemědělských nemovitostí, které státní úřady obdržely, jich bylo do konce letošního pololetí projednáno 7505.

"KSČM byla proti takovému způsobu vyrovnání, který byl přijat v roce 2012 za tehdejší Nečasovy vlády navzdory názorům opozice i většiny občanů ČR," připomněl předseda kontrolního výboru sněmovny Vladimír Koniček, který se v klubu KSČM dlouhodobě zabývá církevní problematikou. Opozice – a to nejen KSČM, ale také ČSSD, tehdy velmi hlasitě poukazovala na to, že jde o dar, o obrovský přesun majetku i peněz církvím. Zákon označila za 'krádež století' a vládní poslance obvinila z vlastizrady a z kupčení s hlasy.

"Před sněmovními volbami v roce 2013 sociální demokraté slibovali úpravy církevních restitucí, předložili dokonce návrh zákona o posunu termínu, ale na ten se za tři roky ve sněmovně nedostalo. Ani ANO, ani ČSSD se ve sněmovně nemají k projednávání návrhu komunistických poslanců na

zdanění finančních náhrad církevních restitucí, ani obdobné předlohy Jihočeského kraje," dodal Koníček. Inu, bližší vládní košile než možná opoziční lavice. S lidovci se na toto téma domluvit nelze. ČSSD a ANO se s církvemi snažily v minulosti změny vyjednat, ale nepodařilo se jim to. Koaliční smlouva stanoví, že se církevní restituce nebudou bez souhlasu náboženských společností měnit. "Zdůraznil bych, že se nejedná o restituce. Kdyby se o ně jednalo, církev by postupovala podle restituční legislativy. Ale jde o normální příjem, v případě církevních finančních kompenzací jde o dar, takže není důvod, aby nebyl zdaněn jako jakékoliv jiné věci. To je náš přístup," tvrdí místopředseda ÚV KSČM, člen rozpočtového výboru sněmovny Jiří Dolejš.

Kvůli restitucím se také vedou stovky soudních sporů. Padají už i první rozsudky a zatím jich je víc ve prospěch obcí, krajů, státu nebo soukromníků. Rozsudků jsou dosud řádově jen desítky, ale sporů u soudů jsou stovky. Nejčastěji se týkají žádosti o určení vlastnického práva v případech, že původní církevní majetek byl převeden ze státu na jiné subjekty, především obce. Od sporů, které se ze stejného důvodu týkaly krajů, církve během letošního roku ustoupily. "Žaloby na obce a kraje jsou proti duchu zákona o vyrovnání, protože za tento majetek

dostávají církve finanční náhradu. A vláda by měla začít sestavovat seznam majetku, za který tu finanční náhrady církve dostaly. Aby v tom bylo jasno," zdůraznil Koníček.

Někteří představitelé krajů proto také v souvislosti se stovkami žalob ze strany církví letos oživilí nápad na zdanění peněžní části majetkového vyrovnání, zdanit by se měl podle předlohy jihočeského zastupitelstva i příspěvek státu na činnost. Vláda se jím v létě zabývala, nepřijala ale k němu žádné stanovisko. Zákon, na jehož základě se majetek vydává, ovšem stanoví, že náhrada ani příspěvek předmětem daně nejsou. Asociace krajů žádala, aby stejně jako u krajů církev jednala u obdobných žalob na obce a města. Převod historicky církevního majetku na obce je však podle ČBK odlišný od převodu majetku na kraje.

Zákon o majetkovém vyrovnání začal platit 1. ledna 2013. Církve měly rok na podání žádostí, nakonec jich bylo přes 5000 ohledně více než 100 000 pozemků, téměř 2000 staveb a stovek uměleckých děl. Nejvíce žádostí dostaly Lesy ČR a Státní pozemkový úřad.

Největší podíl z finanční náhrady připadá katolické církvi. Od státu loni dostala 892 milionů korun jako příspěvek na činnost, který pokrývá především platy duchovních a který se v souvislosti s přijetím zákona o majetkovém vyrovnání od letošního

roku bude každoročně snižovat o pět procent. Skončí v roce 2030. Do budoucna tak církev musí právě přibližně miliardu ročně vydělat. Na všechny církve, které na to mají nárok, šlo loni ze státního rozpočtu 3,497 mld. Kč. V tom byla finanční náhrada 2,052 miliardy a příspěvek na činnost církví 1,445 miliardy. Letos je to 3,433 miliardy, v návrhu rozpočtu ministerstva kultury na rok 2017 je 3,367 miliardy. Miliardu korun má dostat i Apoštolská církev, vzniklá v roce 1989. Těžko říci, kdo a kolik jí ukradl, co jí kdo znárodnil. A takových je víc. Církve mají od státu dostat majetek v hodnotě 75 mld. Kč, pokud prokážou, že na něj mají nárok a že jim byl zabrán mezi 25. únorem 1948 a 1. lednem 1990. Za nemovitosti v držení obcí, krajů nebo soukromníků mají získat 59 mld. Kč během 30 let, tj. dvě miliardy ročně plus inflace.

(web)

BOJ S DESINFORMACEMI

Mediální svět je plný lží, kterým se „korektně“ říká desinformace“. Je však každá do éteru vypuštěná či na papír natištěná zpráva desinformací? Ani zdaleka. Jenže běžný občan – to znamená naprostá většina – nemá skutečnou možnost ověřit si pravdivost informace. Může, pravda, na internetu vyhledat na různých adresách rozdílná i

protichůdná tvrzení, nemá však často opravdovou možnost (a někdy schopnost) ověřit jejich pravdivost. Toho často zneužívají i naše většinová sdělovadla ke klamání nebo alespoň znejistění občanů. Uveďme si příklad. Naši pravdoláskaři tvrdí, že Putin se chystá k agresi, jejíž obětí má být Evropská unie, tedy i naše republika. Čím dotvrzuje tuto „informaci“? Celkem ničím. Především svým přesvědčením a hlavně údaji, že Ruská federace posiluje armádu, aniž by konkrétní nezvratné důkazy mohla taková vlastně desinformační propaganda předložit. Navíc – který stát by neposiloval svou obranu, když se skupina jiných otevřeně hlásí jako jeho nepřátelé a přisunuje k jeho hranicím další vojska. Když skutečné argumenty nejsou, nemá je k dispozici ani z pochybných zdrojů (i ze státního rozpočtu!) placená údajná myšlenková nádrž (thin tank) Evropské hodnoty. Nebezpečnost až zrádnost těch oficiálních desinformačních kampaní spočívá v tom, že jsou předkládána jednoznačná a jednostranná fakta bez věcného zdůvodnění a především bez připuštění věcné, fundované oponentury. Takže naše vláda chce bojovat s ruskou desinformační kampaní nikoli věcným vyvrácením údajných ruských nepravd, ale nedokumentovaným tvrzením „my mluvíme pravdu, oni lžou“ a hlavně jistou formou cenzury.

Jako kdyby naše údajné elity neměly zkušenosti z vědeckého řešení problémů. Přednese se teze, následuje rozprava, jejíž podstatou je vyjádření recenzenta a oponentů. Z takové vědecké rozpravy pak může vyjít věrohodný závěr. Ne z ideologického omezování nepříjemných informací, ale z jejich vyvrácení fakty.

(web)

CO JE Z TOHO ZÁZRAK?

Dočetli jsme se, že v Nigerii se během svěcení biskupa zřítíla na věřící střecha nově budovaného kostela. Uvádí se, že při tom zahynulo 190 věřících. Biskup to přežil.

Tak teď se zamyslíme, co je z toho zázrak.

Může být zázrakem, že přežil právě ten svěcený biskup.

Dalším zázrakem může být, že nezahynuli všichni přítomní.

Naproti tomu ty téměř dvě stovky, co se na ně zázrak nevztahoval, a proto v troskách zahynuly, měly jen smůlu. Rezerva pro zázračně zachráněné nebyla dostatečně vysoká, aby přežili všichni věřící v chrám.

Podivné je, že Nejvyšší, všemohoucí a vševědoucí, při své milosrdnosti nezakročil třeba tak, aby se chrám zřítí, než do něj věřící vstoupili. Ovšem nikdo, ani lidé, nemůže chtít všechno. Tedy ani plné nasazení Nejvyššího k ochraně svých uctíváčů.

V zásadě je pravda, že by si věřící nevybrali, ani kdyby uctívali místo Krista třeba Alláha. Však to denně vidíme nejen v Iráku. Stejný bůh, rozdílný kult šiitů a sunitů - houfy malérů na denním pořádku. Vkrádá se pochybnost. Věřit v boha... ale kterého?

(web)

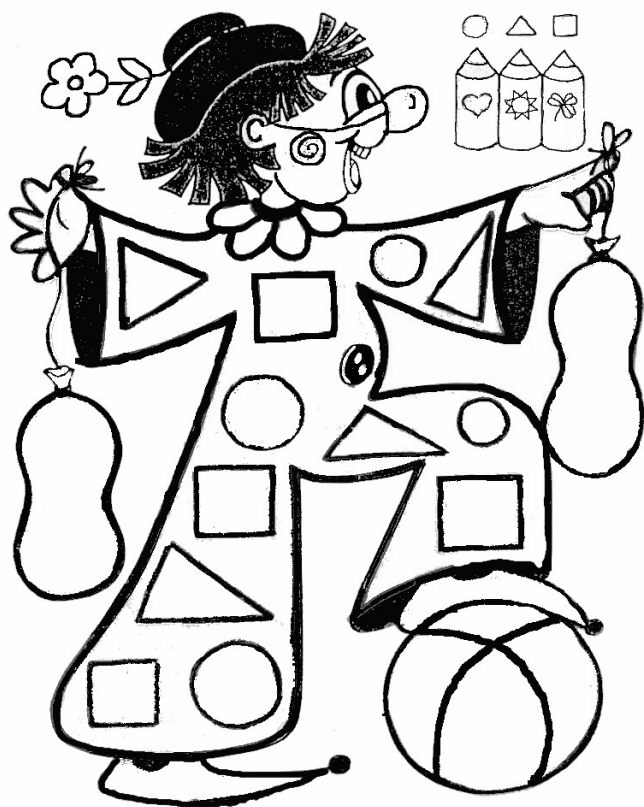
O JEDNOTĚ A DEMOKRACII

Už praotec Svatopluk věděl, že bez jednoty není úspěchu. Však víte, jak demonstroval její nezbytnost u svých synů svazkem prutů. Bohužel, stejně zbytečně dnes mnozí voláme po jednotě občanů při obhajobě našich základních zájmů proti cizím vlivům. V politické straně je jednota snad ještě důležitější než v rámci národa a státu. Komunisté to vyjádřili požadavkem na demokratický centralismus a vnitrostranickou demokracii. Bohužel, právě naše vedení v jistých dobách správné principy porušovalo. Připomeňme si, v čem demokratický centralismus (tedy i vnitrostranická demokracie) spočívají: každý člen má právo nejen na svůj výklad, jak má být ta či ona otázka řešena. Má rovněž právo tento názor ve své organizaci (případně na dalších stupních) prosazovat a obhajovat. Pak však nastupuje rozhodování – demokratická zásada, že většina, většinový názor se stává závazným pro všechny členy

Komunistická strana Čech a Moravy a Levicový klub žen Vyškov
ve spolupráci s Agenturou Vendulka
pořádají

v sobotu 14. ledna 2017 od 15 hodin
v sále Besedního domu ve Vyškově

Dětský karneval

Vstupné: dospělí 25 Kč, děti zdarma.
Srdečně zvou pořadatelé

OV KSČM VYŠKOV

Vás srdečně zve na tradiční

OSLAVU MEZINÁRODNÍHO DNE ŽEN

pátek 3. března od 17:00

v sále Besedního domu ve Vyškově

Hudební doprovod:

Animoband a Karel Gott revival Morava

Soutěž o ceny

Vstupné: 70,-

organizace a ti jsou povinni se podřídit většině. Je to v zájmu účinnosti práce organizace, ne pro nějakou ješitnost většiny.

Právě tady vidíme, že v republice halasně vyhlašovaná popřevratová demokracie má zásadní chyby. Jednak se někdy vedení svých občanů na názor neptá (jako třeba při vstupu do válečného Severoatlantického obranného společenství. Také je zvykem našich hurá demokratů uznat jen to, co se jim hodí. Zvolíte někoho jiného, než chtějí ti, co mají přístup do mainstreamových médií? Zvolili jste špatně, kdyby vás bylo sebevíc.

Na porušování vnitrostranické demokracie doplatila KSČ (neboť vedení často předem samo rozhodlo, co je správné, zatímco členové a ostatní společenost se měli podřídit).

Pokud se naši hurádemokrati z médií, divadel a kaváren domnívají, že na

porušování principů demokracie naše republika nedoplatí, tak jsou ještě zaslepenější, než se při sledování jejich akcí zdá.

(web)

METODA HLAVNÍHO ČLÁNKU

Jednou z důležitých zásad jakéhokoli řízení, tedy i řešení problému ve společnosti, je potřeba řešit nejen naléhavé aktuální problémy, ale řešit je s perspektivou. Prostě posoudit, co nejvíc je třeba v současnosti i v dohledné budoucnosti vykonat a pečlivě zvážit jakým způsobem se s problémem vyrovnat, aby zvolený postup nepřinesl jen nové problémy. Říkalo se tomu metoda hlavního článku. S tím, že budou-li dobře postiženy ty nejdůležitější (i z hlediska perspektivy) otázky, s podružnými se společnost vyrovná.

Dnešní věrchuška či alespoň ti, co se považují za elitu, má jiný přístup. Aby zastřela i vážné problémy s nimiž si neví rady, předkládá veřejnosti často až příliš hlasitě a okatě zástupná témata. Malý příklad. Evropu zaplavují statisíce cizorodých migrantů, pro které nemá práci, takže jsou vesměs odkázáni na sociální podporu (na úkor vlastních občanů). Pravdoláskaři hučí o xenofobii, jakmile někdo upozorní na potíže spojené s masovým příchodem lidí z jiné kultury, neznající jazyk, bez potřebné kvalifikace a ve většině ani na trhu práce neupotřebitelné. Oslavují multi kulti, jako kdyby historie neprokázala, že vytvoření smíšené společnosti z protichůdných kultur trvá staletí a ani tehdy není bezproblémová. Ostatně i Evropané vedli staletí válek, než jakž takž po té třicetileté došli

k smíru katolíků a protestantů. Stejně to nestačilo a v nedávné době mohamedáni z bývalé Jugoslávie předvedli za pomoci islamistů z celého světa, co dokáží. I to pobělohorské „vyrovnání“ smír nesmí, protože jen rozhodl: Kdo je vládce, toho náboženství musí přijat ovládnutí.

Nebo snahy Dienstbiera a dalších, tzv. zrovnoprávnit homosexuály a podobně. To je jistě téma, které má být řešeno. Stejně jako reálná rovnoprávnost mužů a žen. Ale to první není dnes ničím jiným než zástupným tématem.

Zjednodušeně: máme sice bezdomovce, chudé a houfy nezaměstnaných (už prý „jen“ 300 000), na řadě míst světa zuří západem iniciované války, ale hlavně že se může třeba velký šéf americké armády veřejně přihlásit k homosexuálům.

Podobně s tou rovnoprávností žen. Jen si vzpomeňme na návrhy, aby v rámci EU bylo 40 % vedoucích funkcí obsazováno ženami. Tedy funkce obsazovat ne podle odborné zdatnosti, ale podle toho, zda uchazeč má šulínka nebo ne. Obdobně s návrhy kvót kandidátů ve volbách. Snad aspoň nehrozí, že by mužům nařídil s ohledem na rovnoprávnost když už ne rodit, tak aspoň kojit mimina.

Zkrátka. Jisté skupiny prosazují zástupná a vedlejší témata proto, aby se to, co společnost bolí, a ty tzv. elity nedokáží řešit, ustoupilo ve vědomí lidí do pozadí.

Co nás bolí nejvíce? Současná podoba kapitalismu se dostala do vážné krize. Součástí jejího řešení jsou místní války, které však hrozí zapálením celosvětového požáru.

Máme tři stovky tisíc nezaměstnaných a mnohé závody tvrdí, že mají nouzi o pracovní síly. Člověk, který celý život poctivě pracoval a odchází do důchodu, není ani tak dobře zajištěn, jako nějaký odmítač práce, jehož sociální dávky mu stačí k živobytí, neboť si tu a tam něco nezákonně přivydělá či příkrade.

Mnozí rodiče nemohou svým dětem poskytnout peníze na nezbytnou stravu (školní obědy), ale pan Horáček nelituje, že prohrál 100 000 korun v sázce, kdo bude v USA prezidentem. Je těch vážných témat k řešení mnohem víc. Ale různé příživnické neziskovky propagují Praga pride a prosazují cenzuru informací z východu.

(web)

KAŽDÝ Z NÁS MŮŽE ROZHODNOUT

S čísly, i těmi ekonomickými, se dá dobře pohrát. A tak se ocitla Česká republika v rekordním plusu, jak nám sdělil ministr Babiš. Vláda hovoří i o tom, že mzdy rostou, jenže za státy Evropské unie chodí doslova o berlich. Od ledna do září 2016 vzrostly zaměstnanecké výdělky o 4,3 procenta. Na jejich růst měla, podle analytiků, bezesporu vliv snížená nezaměstnanost a také nedostatek pracovní síly. Rozdíly

mezi průměrnou mzdou jsou však propastné. Nejnížší mzdy najdeme ve službách, administrativní práci, pohostinství. Rovněž musíme počítat s rozdílnou výší platů mezi jednotlivými regiony naší republiky. V Praze si mohou lidé vydělat kolem 36 000 Kč, v Jihomoravském kraji 28 000 Kč, zato v Karlovarském kraji mzda překročila jen trochu částku 24 000 Kč.

Můžeme souhlasit s tím, že minimální mzda bude s největší pravděpodobností stoupat i v příštích letech. Česká republika se tak snaží dohnat státy Evropské unie. Na rozdíl od jásajících vládních představitelů lze konstatovat, že nižší minimální mzdu mají ze členských států EU jen Maďarsko, Litva, Rumunsko a Bulharsko.

Dále je nutno připomenout, že jásání nad snižující se nezaměstnaností je pouze v mnohých případech také hrou čísel a tabulek. Různá místa naší republiky mají rozdílné podmínky a ne každý, komu pracovní úřad práci nabízí, ji může přijmout. Člověk pracující léta v těžkém průmyslu se jen stěží přeškolí na jemného mechanika. Taktéž ženy po mateřské dovolené, které jsou samozivitelkami, nemají po ruce babičku, jež by dítě pohlídala, budou asi jen těžko dojíždět za prací pár desítek kilometrů. Přiznejme si, že se vláda jak jinak než snaží své výsledky trochu naleštit a před parlamentními volbami takzvaně prodat občanům. A aby toho nebylo málo, ještě

slíbit věci možné i nemožné. Je však otázkou času, kdy přijdeme na to, že všechny tyto naděje jsou pouze pokusem o to, jak získat hlasy voličů a pak již bohužel není vidět žádná snaha o naplnění volebních programů. Nezapomenutelným příkladem jsou takzvané církevní restituce. Byly hlavním tématem volební kampaně ČSSD a premiéra Bohuslava Sobotky. Dnes však už o tomto problému, který se dotýká nás všech, nikdo z představitelů této strany nechce hovořit. A tak při rozhodování, kdo nás bude v Poslanecké sněmovně zastupovat, volme ty, které opravdu dobře známe a víme, že do politiky vstoupili ne pro vlastní prospěch, ale proto, aby pomohli nám všem.

Filip Zachariáš

LEGITIMIZUJE SOBOTKA PODVODNÍKA?

Právo přineslo rozhovor s premiérem Bohuslavem Sobotkou. A bylo to velmi zajímavé čtení. Interview spíše potvrdilo, než vyvrátilo, jak slabá je pozice ČSSD a Bohuslava Sobotky v rámci vládní koalice, kde je nekorunovaným šéfem Andrej Babiš. Ale zpět k rozhovoru, který se mj. týkal elektronické evidence tržeb (EET). Nebudu zde rozebírat pro a proti tohoto zákona a zhustím svůj názor do jednoho konstatování – daně by se měly platit, ale zároveň by podnikatelům stát neměl přidělovat starosti s častými změnami a

úpravami. Co mě však překvapilo, bylo, že premiér a předseda ČSSD Bohuslav Sobotka v jedné ze svých odpovědí ve výše zmíněném rozhovoru prohlásil, že ANO 2011 "podvádí své voliče". Neměl bych nic proti tomuto tvrzení, pokud by nedělal to samé premiér Sobotka i jeho strana. ČSSD byla první, která prodala svůj volební program za vládní křesla a křesla pro straníky ve státní správě. Mohl bych vzpomenout nestydatost zastíranou souslovím "církevní restituce" či rezignace na skutečně protikorupční zákony nebo úpravu daňového systému, aby se nerozevíraly nůžky mezi bohatými a středně a nízkopříjmovými skupinami. Ale dokladem pokrytectví Sobotky jsou i povolební krajské koalice. Vždyť to byla právě ČSSD, která opustila v mnoha krajích své levicové ideály (teda ty, co jí ještě zbyly) a místo svých programových priorit sáhla raději po místech v krajských radách. Bez uzardění podala sociální demokracie pomocnou ruku tonoucí se pravici. I když je pravda, že podobně postupovalo i ANO 2011, které jinak v médiích politiky z ODS a TOP 09 označuje za největší zlo politické scény. Pane premiére, pokud máte pocit, že Andrej Babiš je podvodník, odvolejte jej! Ostatně měl jste k tomu příležitost při tzv. bilančních schůzkách s ministry. Vaše stesky o neschopnosti některých ministrů z ANO 2011 jsou bez reálných činů, které můžete dle Ústavy

uskutečnit, jen bezobsažné tlachání. Zatím – a podobně to vidí i občané, se kterými se setkávám – z Vaší rekonstrukce vlády vyšli Vaším kličkováním nejhůře ministři ČSSD.

Ivo Pojezný

MULTIKULTURNÍ SPOLEČNOST

Nelíbí se mi, když různé tzv. multikulturalisty označují jako neomarxisty. Nemají s marxismem nic společného. Jejich představa není dána internacionální rovností a vzájemnou pomocí lidí pracujících tříd z různých zemí, ale tezí, že se má evropská společnost změnit na multikulturní, tedy že se různé kultury – náboženské i občanské – stmelí v jednu a to obohatí možnosti dalšího rozvoje.

Přehlížíjí přitom hned několik zásadních zkušeností. Tou první je fakt, že ani jednotlivá křesťanská náboženství nedokázala vytvořit jednotnou společnost.

Naopak, boj mezi stoupenci katolické římské církve a protestanty působil v Evropě po staletí obrovská krveprolití a utrpení, než se po třicetileté válce jakž takž dohodly, že budou žít vedle sebe (všimněte si, vedle sebe, ne spolu!). Bylo to obsaženo v dohodě, že konkrétní náboženskou odrůdu křesťanství určuje (zřejmě demokraticky) panovník. To se ovšem nevztahovalo na jiná v podstatě neevropská náboženství, zejména různé

odstíny islámu.

Teprve dvacáté století umožnilo, aby se vytvářela společnost sekulární, světská, ve které jednotlivec má svobodu vyznávat či nevyznávat toho či onoho boha.

Z toho ovšem plyne, že žádné náboženství ani jiné ideové hnutí nesmí vnucovat svá pravidla ostatní společnosti.

A tady je kámen úrazu našich multikulti proroků. Evropské země se zbavily závislosti na jednom náboženství, ale ne tak nově přichozí z mohamedánského prostředí. Jak může Evropa podporovat muslimskou hromadnou imigraci, když přicházející „praví věřící“ – navíc většinou závislí na sociální štědrosti evropských zemí – tvrdě vyžadují žít podle svého a nerespektovat nejen zvyklosti, ale ani zákony v místě, kam přišli.

Tam, kde se po staletí střetávala různá náboženství a vytvořila se jistá vzájemná tolerance, tam po zanesení „demokracie a západních hodnot se sekulární státy rozpadly a vyvěřely náboženské extrémní organizace. Nechceme-li, aby se z našeho sekulárního světa stala nábožensko-feudální společnost, nemůžeme souhlasit s masivním příchodem mohamedánské populace, která chce vnucovat své zvyky a zásady nám, místo toho, aby respektovala (nemusí přejímat) naše tradice a dodržovala zákony.

(web)

EUROPOSLANEC TOP09 JAROMÍR ŠTĚTINA OSLAVUJE SMRT ALEXANDROVCŮ

„Alexandrovci jsou vojáci. Letěli do valky. Zahynuli. Ve válce vojáci umírají. Byli osudem ušetřeni potupy tance na hrobech mrtvých z Aleppa. Těch mrtvých, které zabili jejich kolegové ve zbrani,“ napsal na svůj facebookový profil.

Reakce europoslankyně KSČM Kateřiny Konečné: „Možná si to špatně vysvětluji, ale z komentáře pana Štětiny se mi zdá, že smrt šedesáti čtyř Alexandrovců – v jeho pojetí jen vojáků, kteří zemřeli cestou na frontu - v podstatě vítá. Alexandrovci jsou armádní sbor. Při armádách po celém světě obvykle působí soubory, a to i dětské, nikdo v nich nevidí potencionální zabijáky. Když Alexandrovci vystupují, nezačnou země, v nichž se koncerty konají, mobilizovat, protože se v jejich metropolích pohybuje složka cizí armády. Škoda, že pan Štětina nevyužil příležitost mlčet a neprojevit se hloupě.“

(red)

OV KSČM VYŠKOV

Telefon:

725 646 076,

e-mail: ov.vyskov@kscm.cz

<http://www.vyskov.pohled-zleva.cz;>

www.facebook.com/kscm.vyskov